

Werk

Label: Article

Jahr: 1957

PURL: https://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?31311157X_0082|log11

Kontakt/Contact

[Digizeitschriften e.V.](#)
SUB Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen

✉ info@digizeitschriften.de

O HELLINGEROVĚ INTEGRÁLU

ILJA ČERNÝ, Praha.

(Došlo dne 6. 12. 1955.)

DT: 517.65

V článku jsou vyšetřovány některé jednoduché vlastnosti integrálu

$$\int_a^b \frac{|df(x)|^p}{|dg(x)|^{p-1}}$$

a variace $p - \text{var}_a^b(f, g)$ a jejich převedení na Lebesgueův integrál.

Integrály typu vyšetřovaného v tomto článku se po prvé zabýval v roce 1907 E. HELLINGER. Při studiu spekter kvadratických forem nekonečně mnoha proměnných dospěl k výrazům, které mají některé vlastnosti integrálů a o nichž soudil, že se nedají převést na Lebesgueův integrál. (*E. Hellinger: Die Orthogonalinvarianten quadratischer Formen von unendlich vielen Veränderlichen, Dissertation, Göttingen 1907; Neue Begründung der Theorie quadratischer Formen von unendlich vielen Veränderlichen, Journal f. r. u. a. Math., B. 136, 1909.*) Tyto výrazy byly nazvány „Hellingerovy integrály“. V roce 1912 se HAHNOVI (*H. Hahn: Über die Integrale des Herrn Hellinger und die Orthogonalinvarianten der quadratischen Formen von unendlich vielen Veränderlichen, Monatsh. f. Math. u. Physik, XXIII, 1912*) podařilo tyto integrály převést na Lebesgueovy. Od té doby našly integrály Hellingerova typu použití i jinde, na př. při otázkách obecného vyjádření lineárních operátorů v některých polouspořádaných nebo normovaných lineárních prostorech (*Канторович-Вулик-Пинскер: Функциональный анализ в полупорядоченных пространствах*), ve statistice (*H. Cramér: Mathematical Methods of Statistics*) a jinde.

Pokud vím, nebyly vlastnosti operace Hellingerova integrování podrobněji vyšetřovány. V Hahnově práci se v podstatě vyskytují jen speciální případy vět 1,8 a 2,1 tohoto článku. Hellinger i Hahn se zabývají integrály typu

$$\int_a^b \frac{(df(x))^2}{dg(x)},$$

při čemž se předpokládá, že g je spojitá a monotónní.

První kapitola tohoto článku obsahuje definici Hellingerova integrálu vhodnou pro obecnější funkce f a g . Hahn definoval integrál tak, jak jsme my v defi-

nici 1,2 zavedli $\int_a^b \text{var}(f, g)$. Tento postup souhlasí s naším, jestliže funkce g je spojitá a monotonní, v jiných případech se však zřejmě nehodí. Souvislost mezi Hahnovou definicí a definicí 1,1 je obsahem vět 1,6 a 1,7.

Druhá kapitola obsahuje věty o převedení Hellingerova integrálu na Lebesgueův se slabšími předpoklady o funkcích f a g , než uvádí Hahn. Při důkazu užívám Vitaliovy věty, která umožnila důkaz zkrátit a učinit přehlednějším.

1. Definice a některé základní vlastnosti Hellingerova integrálu

Definice 1,1. Budte dány dvě (konečné) reálné funkce f a g na (omezeném) intervalu $\langle a, b \rangle$. Budiž $p > 1$. Necht platí tato podmínka: Je-li pro dva body x_1, x_2 z $\langle a, b \rangle$ $g(x_1) = g(x_2)$, je též $f(x_1) = f(x_2)$. Označíme pro stručnost

$$M_p(x_1, x_2) = \frac{|f(x_1) - f(x_2)|^p}{|g(x_1) - g(x_2)|^{p-1}}$$

a činíme jednou pro vždy tuto úmluvu: „Podílu“ $M_p(x_1, x_2)$, v němž jmenovatel (a tedy též čitatel) je roven 0, dáváme hodnotu 0.

Při této úmluvě můžeme každému dělení $D = \{a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b\}$ intervalu $\langle a, b \rangle$ přiřadit součet

$$H_p(f, g; D) = \sum_{i=1}^n M_p(x_{i-1}, x_i).$$

Označíme $\nu(D) = \max_{i=1,2,\dots,n} (x_i - x_{i-1})$. Jestliže pro každou posloupnost dělení $\{D_n\}$, pro niž $\nu(D_n) \rightarrow 0$, existuje vlastní $\lim_{n \rightarrow \infty} H_p(f, g; D_n)$ — potom je ovšem tato limita nezávislá na volbě posloupnosti $\{D_n\}$ — označíme

$$\lim_{n \rightarrow \infty} H_p(f, g; D_n) = (p) - \int_a^b \frac{|df(x)|^p}{|dg(x)|^{p-1}}.$$

Této limitě říkáme Hellingerův integrál p -tého stupně funkce f podle funkce g v intervalu $\langle a, b \rangle$.

Úmluva. Nebude-li třeba obávat se nedorozumění, budeme místo $H_p(f, g; D)$ psát krátce $H_p(D)$ nebo $H(D)$, místo $(p) - \int_a^b \frac{|df(x)|^p}{|dg(x)|^{p-1}}$ podobně $\int_a^b \frac{|df(x)|^p}{|dg(x)|^{p-1}}$ nebo $\int_a^b \frac{|df(x)|^p}{|dg(x)|^{p-1}}$, místo $M_p(x_1, x_2)$ symbol $M(x_1, x_2)$.

Poznámka 1,1. Existuje-li $\int_a^b \frac{|df(x)|^p}{|dg(x)|^{p-1}}$, je to nezáporné číslo.

Věta 1,1. Existuje-li $\int_a^b \frac{|df(x)|^p}{|dg(x)|^{p-1}}$ a je-li $x \in (a, b)$, existují též $\int_a^x \frac{|df(x)|^p}{|dg(x)|^{p-1}}$ a $\int_x^b \frac{|df(x)|^p}{|dg(x)|^{p-1}}$ a platí:

$$\int_a^b \frac{|df(x)|^p}{|dg(x)|^{p-1}} = \int_a^x \frac{|df(x)|^p}{|dg(x)|^{p-1}} + \int_x^b \frac{|df(x)|^p}{|dg(x)|^{p-1}}.$$

Důkaz. Budiž $x \in (a, b)$ a budiž $\{D'_n\}$ libovolná posloupnost dělení intervalu $\langle a, x \rangle$, pro niž $\nu(D'_n) \rightarrow 0$, $\{D''_n\}$ libovolná posloupnost dělení intervalu $\langle x, b \rangle$, pro niž $\nu(D''_n) \rightarrow 0$. Z posloupnosti $\{H(D''_n)\}$ lze vybrat posloupnost $\{H(D''_{n_k})\}$, která má (vlastní nebo nevlastní) limitu α . Jest

$$\lim_{k \rightarrow \infty} [H(D'_k) + H(D''_{n_k})] = \overset{b}{H}_a,$$

odkud především plyne, že $\alpha < +\infty$ (neboť $H(D'_k) \geq 0$), a také, že existuje vlastní $\lim_{k \rightarrow \infty} H(D'_k)$. Tedy existuje i $\overset{x}{H}_a$. Podobně se zjistí, že existuje $\overset{b}{H}_x$. Dále je

$$\begin{aligned} \overset{b}{H}_a &= \lim_{n \rightarrow \infty} [H(D'_n) + H(D''_n)] = \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} H(D'_n) + \lim_{n \rightarrow \infty} H(D''_n) = \overset{x}{H}_a + \overset{b}{H}_x. \end{aligned}$$

Označení. Existuje-li $\overset{b}{H}_a$, označíme

$$h(x) = \begin{cases} 0 & \text{pro } x = a, \\ \overset{x}{H}_a & \text{pro } x \in (a, b). \end{cases}$$

(Funkce h je pak neklesající v $\langle a, b \rangle$.)

Poznámka 1,3. Z existence $\overset{x}{H}_a$ a $\overset{b}{H}_x$ neplyne obecně existence $\overset{b}{H}_a$. Příklad: Je-li $f(x) = g(x) = 0$ pro $x \neq 0$, $f(0) = g(0) = 1$, je pro libovolné $p > 1$

$$(p) - \overset{0}{H}_{-1}(f, g) = (p) - \overset{1}{H}_0(f, g) = 1,$$

kdežto $\overset{1}{H}_{-1}(f, g)$ neexistuje, neboť pro každé dělení D intervalu $\langle -1, 1 \rangle$, které obsahuje (resp. neobsahuje) bod 0, je $H_p(D) = 2$ (resp. $= 0$) nezávisle na $\nu(D)$.

Věta 1.2. Nechť existuje $(p) - \overset{b}{H}_a(f, g)$. Potom platí:

- $\lim_{\substack{[x,y] \rightarrow [a,a] \\ x > a, y > a, x+y}} M_p(x, y) = 0.$
- Existuje vlastní $\lim_{x \rightarrow a+} M(a, x)$ a rovná se $\lim_{x \rightarrow a+} \overset{x}{H}_a$.
- Je-li $x_n > a$, $x_n \rightarrow a$ a je-li posloupnost $\{g(x_n)\}$ omezená, existuje vlastní $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = A$; existuje-li vlastní $\lim_{n \rightarrow \infty} g(x_n) = B$, je

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{|f(x_n) - A|^p}{|g(x_n) - B|^{p-1}} = 0.$$

Speciálně: je-li g omezená zprava v bodě a , existuje vlastní $\lim_{x \rightarrow a+} f(x) = f(a+)$; existuje-li vlastní $\lim_{x \rightarrow a+} g(x) = g(a+)$, je

$$\lim_{x \rightarrow a+} \frac{|f(x) - f(a+)|^p}{|g(x) - g(a+)|^{p-1}} = 0.$$

4. Je-li $g(x)$ spojitá v bodě a zprava, je též $f(x)$ spojitá v bodě a zprava a $\lim_{x \rightarrow a+} M(a, x) = 0$.

5. Je-li $f(x)$ spojitá v bodě a zprava, je $\lim_{x \rightarrow a+} M(a, x) = 0$. Je-li $g(x)$ omezená v okolí bodu a a je-li $f(x)$ nespojitá v bodě a zprava, je $\lim_{x \rightarrow a+} M(a, x) \neq 0$.

6. Je-li f spojitá v bodě a zprava, je i $h(x)$ spojitá v bodě a zprava. Je-li $g(x)$ omezená v okolí bodu a a je-li $f(x)$ nespojitá v bodě a zprava, je i $h(x)$ nespojitá v bodě a zprava.

7. Platí tvrzení analogická tvrzením 1–6, píšeme-li místo a všude c , kde c je libovolný bod z $\langle a, b \rangle$. Platí tvrzení analogická tvrzením 1–6, píšeme-li místo a všude c , kde $c \in (a, b)$, a mluvíme-li o konvergenci (a spojitosti) zleva v bodě c .

Důkaz. 1. Kdyby tato limita buď neexistovala, nebo existovala, ale nebyla rovna nule, existovaly by dvě posloupnosti $\{x_n\}$, $\{y_n\}$ a číslo $\rho > 0$ tak, že $x_n \rightarrow a$, $y_n \rightarrow a$, $x_n \neq y_n$, $x_n > a$, $y_n > a$, $M(x_n, y_n) > \rho$. Snadno vybereme posloupnosti $\{x_{n_k}\}$, $\{y_{n_k}\}$ tak, že

$$x_{n_{k+1}} < x_{n_k}, \quad x_{n_{k+1}} < y_{n_k}, \quad y_{n_{k+1}} < x_{n_k}, \quad y_{n_{k+1}} < y_{n_k}.$$

Najdeme $\delta > 0$ tak, že

$$v(D) < \delta \Rightarrow \left| \overset{b}{H} - H(D) \right| < 1.$$

Můžeme předpokládat, že pro všechna k je $x_{n_k} \in (a, a + \delta)$, $y_{n_k} \in (a, a + \delta)$. Potom lze ke každému k sestrojit dělení D_k mající tyto vlastnosti:

a) $v(D_k) < \delta$;

b) $x_{n_1}, \dots, x_{n_k}, y_{n_1}, \dots, y_{n_k}$ jsou dělicí body D_k ;

c) mezi x_{n_i} a y_{n_i} ($i = 1, 2, \dots, k$) neleží žádný bod dělení D_k .

Potom je $H(D_k) > k\rho$, což není možné pro všechna k – spor.

2. Budiž $\alpha = \lim_{x \rightarrow a+} h(x)$. Budiž $\varepsilon > 0$. Existuje $\delta_1 > 0$ tak, že $x \in (a, a + \delta_1) \Rightarrow$

$\Rightarrow \left| \overset{x}{H} - \alpha \right| < \varepsilon$. Existuje dále $\delta_2 > 0$ tak, že $v(D) < \delta_2 \Rightarrow \left| H(D) - \overset{b}{H} \right| < \varepsilon$.

Budiž $\delta = \min(\delta_1, \delta_2)$. Zvolíme-li $x \in (a, a + \delta)$ libovolně, existuje dělení D' intervalu $\langle x, b \rangle$, pro něž je $v(D') < \delta_2$ a $\left| H(D') - \overset{b}{H} \right| < \varepsilon$. Označme D dělení intervalu $\langle a, b \rangle$, které vznikne z D' přidáním bodu a ; jest $v(D) < \delta_2$. Tedy

$$\begin{aligned} |M(a, x) - \alpha| &= \left| H(D) - H(D') - \alpha \right| \leq \\ &\leq \left| H(D) - \overset{b}{H} \right| + \left| \overset{b}{H} - H(D') \right| + \left| \overset{x}{H} - \alpha \right| < 3\varepsilon. \end{aligned}$$

3. Předpokládejme, že neexistuje vlastní $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n)$ a budiž $|g(x_n)| \leq K$ pro všechna n . Z posloupnosti $\{x_n\}$ lze vybrat dvě posloupnosti $\{x'_n\}$ a $\{x''_n\}$ tak, že $|f(x'_n) - f(x''_n)| > \varrho > 0$ pro všechna n . Je však

$$|f(x'_n) - f(x''_n)|^p = M(x'_n, x''_n) \cdot |g(x'_n) - g(x''_n)|^{p-1} \leq (2K)^{p-1} \cdot M(x'_n, x''_n);$$

podle 1 by pak bylo $|f(x'_n) - f(x''_n)| \rightarrow 0$, což je spor.

Nechť nyní existuje vlastní $\lim_{n \rightarrow \infty} g(x_n) = B$. Kdyby podíl $\frac{|f(x_n) - A|^p}{|g(x_n) - B|^{p-1}}$ neměl limitu 0, existovala by vybraná posloupnost $\{x'_n\}$ a číslo $\varrho > 0$ tak, že

$$\frac{|f(x'_n) - A|^p}{|g(x'_n) - B|^{p-1}} > \varrho \text{ pro všechna } n.$$

Protože při pevném n je

$$\frac{|f(x'_n) - A|^p}{|g(x'_n) - B|^{p-1}} = \lim_{m \rightarrow \infty} \frac{|f(x'_n) - f(x'_m)|^p}{|g(x'_n) - g(x'_m)|^{p-1}},$$

existuje ke každému n index $m(n)$ tak, že $a < x'_{m(n)} < x'_n$ a $M(x'_{m(n)}, x'_n) > \varrho > 0$, což odporuje tvrzení 1.

Je-li $g(x)$ omezená zprava v bodě a , je každá posloupnost $\{g(x_n)\}$, kde $x_n > a$, $x_n \rightarrow a$, omezená, a tedy pro každou posloupnost $x_n > a$, $x_n \rightarrow a$ existuje vlastní $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n)$. Tedy existuje vlastní $\lim_{x \rightarrow a+} f(x)$. Podobně dále.

4. Je-li g spojitá zprava v bodě a a f nikoli, jest $f(a+) \neq f(a)$ ($f(a+)$ existuje podle 3). Potom však $\lim_{x \rightarrow a+} M(a, x) = +\infty$, což je nemožné. Zbytek tvrzení 4 je důsledkem tvrzení 3.

5. Nechť $x_n > a$, $x_n \rightarrow a$. Potom buď $g(x_n) \rightarrow g(a)$ — v tom případě $\lim_{n \rightarrow \infty} M(a, x_n) = 0$ podle 3 — nebo $\{g(x_n)\}$ nekonverguje k $g(a)$. V tomto případě lze vybrat z $\{x_n\}$ posloupnost $\{x'_n\}$ tak, že $\{g(x'_n)\}$ má limitu $B \neq g(a)$. (Může být i $B = \pm \infty$.) Potom však má číselník v $M(a, x'_n)$ limitu 0, jmenovatel limitu různou od nuly (event. nevlastní), a tedy $\lim_{n \rightarrow \infty} M(a, x'_n) = 0$. Protože podle 2 existuje $\lim_{x \rightarrow a+} M(a, x)$ je tato limita také rovna 0.

Není-li f spojitá v bodě a zprava, existují body $x_n > a$, $x_n \rightarrow a$ tak, že $f(x_n) \rightarrow A \neq f(a)$. Kdyby bylo $g(x_n) \rightarrow g(a)$, bylo by

$$M(a, x_n) = \frac{|f(x_n) - f(a)|^p}{|g(x_n) - g(a)|^{p-1}} \rightarrow +\infty,$$

což je nemožné podle 2. Tedy lze vybrat posloupnost $\{x'_n\}$ tak, že $g(x'_n) \rightarrow B \neq g(a)$. Protože g je omezená v okolí bodu a , je $B \neq \pm \infty$, a tedy $\lim_{n \rightarrow \infty} M(a, x'_n) \neq 0$. Protože $\lim_{x \rightarrow a+} M(a, x)$ existuje, je též $\neq 0$.

6. Stačí užít tvrzení 5 a 2: Je-li f spojitá v bodě a zprava, je $\lim_{x \rightarrow a+} M(a, x) =$

$= \lim_{x \rightarrow a+} h(x) = 0 = h(a)$. Je-li g omezená v okolí bodu a a je-li f nespojitá v bodě a zprava, je $\lim_{x \rightarrow a+} M(a, x) = \lim_{x \rightarrow a+} h(x) \neq 0 = h(a)$.

7. K důkazu první části tvrzení 7 stačí uvážit, že z existence $\overset{b}{\underset{a}{H}}$ plyne existence $\overset{b}{\underset{c}{H}}$ pro každé $c \in \langle a, b \rangle$. Druhou část tvrzení 7 dostaneme z první tím, že přejdeme od funkcí $f(x), g(x)$ v $\langle a, b \rangle$ k funkcím $f(-x), g(-x)$ v intervalu $\langle -b, -a \rangle$.

Věta 1,3. *Existuje-li $\overset{b}{\underset{a}{H}}$, existují pro každé $x \in (a, b)$ integrály $\overset{x}{\underset{a}{H}}$ a $\overset{b}{\underset{x}{H}}$ a platí:*

$$\lim_{\substack{x' \rightarrow x- \\ x'' \rightarrow x+}} [M(x', x) + M(x, x'') - M(x', x'')] = 0.$$

Obráceně: *Existují-li pro některé $x \in (a, b)$ oba integrály $\overset{x}{\underset{a}{H}}$ a $\overset{b}{\underset{x}{H}}$ a je-li uvedená limita rovna 0, existuje i $\overset{b}{\underset{a}{H}}$.*

Důkaz. 1. Nechť existuje $\overset{b}{\underset{a}{H}}$. Potom existují též $\overset{x}{\underset{a}{H}}$ a $\overset{b}{\underset{x}{H}}$. Buďte x'_n, x''_n takové body, že $x'_n < x < x''_n$, $x'_n \rightarrow x$, $x''_n \rightarrow x$. Utvořme dělení D_n tak, že x'_n, x''_n jsou sousedními body tohoto dělení a že $\nu(D_n) \rightarrow 0$. Označme D'_n dělení vzniklé z D_n přidáním bodu x . Potom platí:

$$0 = \lim_{n \rightarrow \infty} [H(D'_n) - H(D_n)] = \lim_{n \rightarrow \infty} [M(x'_n, x) + M(x, x''_n) - M(x'_n, x''_n)].$$

2. Nechť jsou podmínky věty splněny a nechť $\{D_n\}$ je posloupnost dělení intervalu $\langle a, b \rangle$, pro niž $\nu(D_n) \rightarrow 0$. Můžeme se omezit na tyto případy:

- a) x je dělicím bodem každého D_n ,
- b) x není dělicím bodem žádného D_n .

V prvním případě plyne existence $\lim H(D_n)$ z existence $\overset{x}{\underset{a}{H}}$ a $\overset{b}{\underset{x}{H}}$. Ve druhém případě existují (pro každé n) sousední body dělení D_n — označme je x'_n, x''_n — tak, že $x'_n < x < x''_n$. Přidejme k D_n bod x ; tím dostaneme dělení D'_n . Z existence $\overset{x}{\underset{a}{H}}$ a $\overset{b}{\underset{x}{H}}$ plyne existence $\lim H(D'_n)$. Protože $x'_n \rightarrow x$, $x''_n \rightarrow x$ a protože

$$H(D'_n) - H(D_n) = M(x'_n, x) + M(x, x''_n) - M(x'_n, x''_n),$$

existuje podle podmínky věty i $\lim H(D_n)$. V případě a) i v případě b) je zřejmé $\lim H(D_n) = \overset{x}{\underset{a}{H}} + \overset{b}{\underset{x}{H}}$; tedy existuje $\overset{b}{\underset{a}{H}}$ (a rovná se $\overset{x}{\underset{a}{H}} + \overset{b}{\underset{x}{H}}$).

Věta 1,4. *Je-li f spojitá v bodě $x \in (a, b)$, g monotonní v bodě x a existují-li $\overset{x}{\underset{a}{H}}$ a $\overset{b}{\underset{x}{H}}$, existuje též $\overset{b}{\underset{a}{H}}$.*

Dokážeme nejdříve toto lemma:

Lemma. Je-li buď $g(x') \leq g(x) \leq g(x'')$ nebo $g(x') \geq g(x) \geq g(x'')$, je $M(x', x'') \leq M(x', x) + M(x, x'')$. Je-li tedy g monotonní v intervalu $\langle a, b \rangle$ a je-li D' zjemněním dělení D , je $H(D') \geq H(D)$.

Důkaz lemmatu. Je-li buď $g(x') = g(x)$ nebo $g(x) = g(x'')$, je tvrzení zřejmě správné. Nechť jsou tedy obě nerovnosti ostré. Položme na okamžik

$$\alpha_1 = \frac{f(x) - f(x')}{|g(x) - g(x')|^{\frac{p-1}{p}}}, \quad b_1 = |g(x) - g(x')|^{\frac{p-1}{p}},$$

$$\alpha_2 = \frac{f(x'') - f(x)}{|g(x'') - g(x)|^{\frac{p-1}{p}}}, \quad b_2 = |g(x'') - g(x)|^{\frac{p-1}{p}}.$$

Potom je $|f(x'') - f(x')| = \left| \sum_{k=1}^2 \alpha_k b_k \right| \leq \sum_{k=1}^2 |\alpha_k| |b_k|$. Podle Hölderovy nerovnosti

$\sum_{k=1}^n |\alpha_k| |b_k| \leq \left(\sum_{k=1}^n |\alpha_k|^p \right)^{\frac{1}{p}} \cdot \left(\sum_{k=1}^n |b_k|^{\frac{p}{p-1}} \right)^{\frac{p-1}{p}}$ — viz V. Jarník, Diferenciální počet II, 2. vydání, str. 212 — dostaneme:

$$|f(x'') - f(x')| \leq \left[\frac{|f(x) - f(x')|^p}{|g(x) - g(x')|^{p-1}} + \frac{|f(x'') - f(x)|^p}{|g(x'') - g(x)|^{p-1}} \right]^{\frac{1}{p}} \cdot [|g(x) - g(x')| + |g(x'') - g(x)|]^{\frac{p-1}{p}},$$

tedy (protože $|g(x) - g(x')| + |g(x'') - g(x)| = |g(x'') - g(x')|$)

$$|f(x'') - f(x')|^p \leq \left[\frac{|f(x) - f(x')|^p}{|g(x) - g(x')|^{p-1}} + \frac{|f(x'') - f(x)|^p}{|g(x'') - g(x)|^{p-1}} \right] \cdot |g(x'') - g(x')|^{p-1},$$

odkud plyne hledaná rovnost dělením obou stran výrazem $|g(x'') - g(x')|^{p-1}$.

Důkaz věty 1,4. Protože $g(x)$ je monotonní v bodě x , jsou splněny podmínky lemmatu, volíme-li $x' < x < x''$ a x', x'' dosti blízko k x . Protože existují $\overset{x}{H}_a$ a $\overset{b}{H}_x$ a protože f je spojitá v bodě x , plyne z věty 1,2 (tvrzení 5 a 7), že

$$\lim_{x' \rightarrow x-} M(x', x) = \lim_{x'' \rightarrow x+} M(x, x'') = 0,$$

tedy podle lemmatu i $\lim_{\substack{x' \rightarrow x- \\ x'' \rightarrow x+}} M(x', x'') = 0$. Podle věty 1,3 existuje $\overset{b}{H}_a$.

Poznámka 1,4. Vynecháme-li ve větě 1,4 některý z předpokladů, nemusí tvrzení platit.

Příklad 1. Nestačí sama spojitost funkce f v bodě x : Budiž $f(x) = x$, $g(-1) = 2$, $g(0) = 0$, $g(1) = 3$,

$$g(x) = 2^{-n} + x \quad \text{pro } x \in \langle 2^{-n-1}, 2^{-n} \rangle,$$

$$g(x) = 2^{-n-1} - x \quad \text{pro } x \in \langle -2^{-n}, -2^{-n-1} \rangle$$

($n = 0, 1, 2, \dots$).

Protože

$$\lim_{x \rightarrow 0^+} g(-2^{-n} + x) = g(2^{-n-1}),$$

lze volit čísla $x_n > 0$ tak, aby

$$\lim_{n \rightarrow \infty} M(-2^{-n} + x_n, 2^{-n-1}) = +\infty.$$

Snadno se zjistí, že $\overset{1}{H} = \overset{0}{H} = 1$.

Příklad 2. Nestačí monotonie funkce g v bodě x . Stačí položit $f(x) = |\operatorname{sgn} x|$, $g(x) = \operatorname{sgn} x$. Jest $\overset{0}{H} = \overset{1}{H} = 1$, ale $\overset{1}{H}$ neexistuje.

Věta 1.5. *Nechť existuje $\overset{b}{H}(f, g)$. Potom platí:*

1. *Je-li g omezená, je i f omezená.*
2. *Má-li g konečnou variaci, má i f konečnou variaci.*
3. *Je-li g absolutně spojitá, je i f absolutně spojitá.*

Důkaz. 1. Je-li f neomezená v $\langle a, b \rangle$, existuje bod $x \in \langle a, b \rangle$, v jehož každém okolí je f neomezená. Kdyby přitom g byla omezená v $\langle a, b \rangle$, nemohly by být obě limity $\lim_{x' \rightarrow x-} M(x', x)$, $\lim_{x'' \rightarrow x-} M(x, x'')$ vlastní, což by odporovalo větě 1,2 (tvrzení 2).

2. Budiž $\varepsilon > 0$. Existuje $\delta > 0$ tak, že $\nu(D) < \delta \Rightarrow |H(D) - \overset{b}{H}| < \varepsilon$.

Budiž $D = \{a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b\}$, $\nu(D) < \delta$. Potom

$$\sum_{k=1}^n |f(x_k) - f(x_{k-1})| = \sum_{k=1}^n \frac{|f(x_k) - f(x_{k-1})|}{|g(x_k) - g(x_{k-1})|^{\frac{p-1}{p}}} \cdot |g(x_k) - g(x_{k-1})|^{\frac{p-1}{p}}$$

a podle Hölderovy nerovnosti tedy

$$\begin{aligned} \sum_{k=1}^n |f(x_k) - f(x_{k-1})| &\leq \\ &\leq \left[\sum_{k=1}^n \frac{|f(x_k) - f(x_{k-1})|^p}{|g(x_k) - g(x_{k-1})|^{p-1}} \right]^{\frac{1}{p}} \cdot \left[\sum_{k=1}^n |g(x_k) - g(x_{k-1})| \right]^{\frac{p-1}{p}} \leq \\ &\leq (\overset{b}{H} + \varepsilon)^{\frac{1}{p}} \cdot (\operatorname{var} g)^{\frac{p-1}{p}}. \end{aligned}$$

Protože se při hledání $\overset{b}{H}$ můžeme omezit na dělení D , pro něž $\nu(D) < \delta$, plyne odtud, že f má konečnou variaci v $\langle a, b \rangle$ a že

$$(\operatorname{var} f)^p \leq \overset{b}{H}(f, g) \cdot (\operatorname{var} g)^{p-1}.$$

3. Budiž $\varepsilon = 1$. Existuje $\delta > 0$ tak, že $\nu(D) < \delta \Rightarrow |H(D) - \overset{b}{H}_a| < 1$.

Budiž $\eta > 0$. Protože g je absolutně spojitá, existuje $\vartheta \in (0, \delta)$ tak, že pro každou posloupnost $x_1 < x_2 \leq \dots \leq x_{2s-1} < x_{2s}$ bodů z intervalu $\langle a, b \rangle$, pro niž $\sum_{k=1}^s (x_{2k} - x_{2k-1}) < \vartheta$, je $\sum_{k=1}^s |g(x_{2k}) - g(x_{2k-1})| < \eta$. Každou takovou posloupnost můžeme doplnit na dělení D intervalu $\langle a, b \rangle$ tak, aby $\nu(D) < \delta$ a aby body x_{2k-1}, x_{2k} zůstaly sousedními body dělení D .

Stejně jako v bodě 2 získáme nerovnosti

$$\begin{aligned} \sum_{k=1}^s |f(x_{2k}) - f(x_{2k-1})| &\leq \left[\sum_{k=1}^s M(x_{2k-1}, x_{2k}) \right]^{\frac{1}{p}} \cdot \left[\sum_{k=1}^s |g(x_{2k}) - g(x_{2k-1})| \right]^{\frac{p-1}{p}} \leq \\ &\leq [H(D)]^{\frac{1}{p}} \cdot \eta^{\frac{p-1}{p}} \leq \left(\overset{b}{H}_a + 1 \right)^{\frac{1}{p}} \cdot \eta^{\frac{p-1}{p}}, \end{aligned}$$

odkud plyne absolutní spojitost funkce f .

Definice 1.2. Předpoklady stejné jako v definici 1.1. Existuje-li konečné $\sup_{(D)} H_p(f, g; D)$, řekneme, že f má konečnou variaci p -tého stupně vzhledem k funkci g (v intervalu $\langle a, b \rangle$) a označíme

$$\sup_{(D)} H_p(f, g; D) = (p) - \underset{a}{\overset{b}{\text{var}}}(f, g).$$

(Pro stručnost budeme někdy písmeno p vynechávat.)

Poznámka 1.5. Obecně není žádná souvislost mezi existencí Hellingerova integrálu $(p) - \overset{b}{H}_a(f, g)$ a tím, že f má konečnou variaci p -tého stupně podle funkce g .

Příklad 1. Je-li $f(x) = |\text{sgn } x|$, $g(x) = \text{sgn } x$, neexistuje $\overset{1}{-1} H(f, g)$, avšak $\overset{1}{-1} \text{var}(f, g) = 2$.

Příklad 2. Buďte f a g funkce z poznámky 1.4, příkladu 1. Položme $f_1(x) = |x|$, $g_1(x) = g(-1 - x)$ pro $x < 0$, $g_1(x) = g(1 - x)$ pro $x \geq 0$. Potom je $\overset{1}{-1} H(f_1, g_1) = \overset{0}{-1} H(f, g) + \overset{1}{0} H(f, g)$, ale $\sup_{(D)} H(f, g; D) = +\infty$.

Poznámka 1.6. Naproti tomu platí: Existuje-li $\overset{b}{H}_a(f, g)$, existuje $\delta > 0$ tak, že pro každé $x \in \langle a, b - \delta \rangle$ platí: $\overset{x+\delta}{x} \text{var}(f, g) < +\infty$. Neboť je-li $\delta > 0$ takové, že $\nu(D) \leq \delta \Rightarrow H(D) < \overset{b}{H}_a + 1$, je pro každé dělení D' každého intervalu $\langle x, x + \delta \rangle \subset \langle a, b \rangle$ tím spíše $H(D') < \overset{b}{H}_a + 1$.

Poznámka 1,7. Existuje-li $\overset{b}{H}_a(f, g)$ a je-li $\{D_n\}$ posloupnost dělení intervalu $\langle a, b \rangle$, $\nu(D_n) \rightarrow 0$, $D_n = \{a = x_0^n < x_1^n < \dots < x_{s_n}^n = b\}$, je

$$\overset{b}{H}_a(f, g) = \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=1}^{s_n} \overset{x_k^n}{\var_{x_{k-1}^n}}(f, g).$$

Ke každému dělení D_n můžeme totiž sestrojiti zjemnění D'_n tak, aby

$$|H(D'_n) - \sum_{k=1}^{s_n} \overset{x_k^n}{\var_{x_{k-1}^n}}(f, g)| < \frac{1}{n},$$

a jest $H(D'_n) \rightarrow \overset{b}{H}_a$.

Poznámka 1,8. Necht f má konečnou variaci vzhledem k funkci g v intervalu $\langle a, b \rangle$. Potom má f konečnou variaci vzhledem k g i v každém intervalu $\langle a, x \rangle$, kde $x \in (a, b)$, a položíme-li $v(a) = 0$, $v(x) = \overset{x}{\var}_a(f, g)$ pro $x \in (a, b)$, je $v(x)$ neklesající nezáporná funkce. Platí též nerovnost

$$\overset{x}{\var}_a(f, g) + \overset{b}{\var}_x(f, g) \leq \overset{b}{\var}_a(f, g).$$

Rovnost přitom platí právě tehdy, existuje-li $\delta > 0$ tak, že pro $x' \in (x - \delta, x)$, $x'' \in (x, x + \delta)$ je $M(x', x'') \leq M(x', x) + M(x, x'')$. V opačném případě jest

$$\overset{x}{\var}_a + \overset{b}{\var}_x = \overset{b}{\var}_a - \limsup_{\substack{x' \rightarrow x+ \\ x'' \rightarrow x-}} [M(x', x'') - M(x, x') - M(x, x'')].$$

Příklad, kdy neplatí rovnost: Budiž $f(x) = x$. Funkce g budiž definována takto:

$$g(x) = 2^{-n+1} + (1 - 2^{-\frac{n+1}{p-1}})(x - 2^{-n}) \quad \text{pro } x \in (2^{-n-1}, 2^{-n}),$$

$$g(x) = 3 \cdot 2^{-n-1} - \frac{1}{2}(x - 2^{-n}) \quad \text{pro } x \in \langle -2^{-n}, -2^{-n-1} \rangle,$$

$$g(0) = 0.$$

Potom existují $\overset{0}{H}_{-1}$ a $\overset{1}{H}_0$ a je tedy $\lim_{x' \rightarrow 0-} M(x', 0) = \lim_{x'' \rightarrow 0+} M(0, x'') = 0$ (podle věty 1,2), kdežto $3^p \leq \limsup_{\substack{x' \rightarrow 0- \\ x'' \rightarrow 0+}} M(x', x'') \leq 8^p$. Protože f má konečnou variaci

vzhledem k g v intervalech $\langle -1, 0 \rangle$ a $\langle 0, 1 \rangle$, plyne odtud, že f má konečnou variaci vzhledem k g i v intervalu $\langle -1, 1 \rangle$. Zmíněná rovnost však neplatí.

Věta 1,6. Je-li g monotonní a existuje-li $\overset{b}{H}_a(f, g)$, má f konečnou variaci vzhledem k g v intervalu $\langle a, b \rangle$ a jest

$$\overset{b}{\var}_a(f, g) = \overset{b}{H}_a(f, g).$$

Důkaz. Je vždy $\overset{b}{\underset{a}{H}}(f, g) \leq \sup_{(D)} H(f, g; D)$. Je-li g monotonní, D dělení $\langle a, b \rangle$, D' jeho zjemnění, je podle lemmatu za větou 1,4 $H(D) \leq H(D')$. Existují jistě dělení D_n tak, že $H(D_n) \rightarrow \sup_{(D)} H(D)$. Budiž D'_n zjemnění D_n , pro

něž $v(D'_n) < \frac{1}{n}$. Potom i $H(D'_n) \geq H(D_n)$ konvergují k $\sup_{(D)} H(D)$ a zároveň je

$$\overset{b}{\underset{a}{H}} = \lim_{n \rightarrow \infty} H(D'_n).$$

Poznámka 1,9. Je-li g monotonní a má-li f konečnou variaci vzhledem k funkci g v intervalu $\langle a, b \rangle$, je pro každé $x \in (a, b)$

$$\underset{a}{\overset{x}{\text{var}}} + \underset{x}{\overset{b}{\text{var}}} = \underset{a}{\overset{b}{\text{var}}}.$$

Věta 1,7. Budiž g monotonní a necht f má konečnou variaci vzhledem k funkci g v intervalu $\langle a, b \rangle$. Necht v každém bodě $x \in (a, b)$ platí: buď je funkce g spojitá alespoň z jedné strany v bodě x nebo je funkce f (oboustranně) spojitá v bodě x .

Potom existuje $\overset{b}{\underset{a}{H}}(f, g)$.

Důkaz. Označme $H = \underset{a}{\overset{b}{\text{var}}}(f, g)$. Je-li $H = 0$, je f konstantní v $\langle a, b \rangle$, a tedy i $\overset{b}{\underset{a}{H}} = 0$. Lze tedy předpokládat, že $H > 0$. Budiž $\varepsilon \in (0, H)$. Existuje dělení $D = \{a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b\}$ tak, že

$$H(D_0) > H - \varepsilon > 0.$$

Nejsou tedy všechna čísla $|g(x_k) - g(x_{k-1})|$ rovna 0. Lze předpokládat, že žádné z těchto čísel není rovno 0, neboť jinak bychom mohli některé dělicí body vynechat, aniž bychom změnili hodnotu $H(D_0)$.

Označme

$$\alpha = \min_{k=1, \dots, n} (x_k - x_{k-1}).$$

Pro stručnost vyjadřování zavedeme tuto úmluvu: Výrok „bod x je správně umístěn vzhledem k bodu x_k “ bude znamenat, že nastává jeden z těchto případů:

- $k = 0$ nebo $k = n$ a $x = x_k$;
- $0 < k < n$, g je spojitá zleva v bodě x_k a $x < x_k$;
- $0 < k < n$, g je spojitá zprava, ale nikoliv zleva, v bodě x_k a $x > x_k$.

(Je-li $0 < k < n$ a g je oboustranně nespojitá v bodě x_k , budeme říkat, že bod x nelze správně umístit vzhledem k bodu x_k .)

Dokážeme nejdříve, že funkce $M(x', x'')$ dvou proměnných x', x'' má tuto vlastnost: Označme Ω_k ($k = 1, 2, \dots, n$) množinu všech bodů $[x', x'']$, kde x' (resp. x'') je správně umístěn vzhledem k bodu x_{k-1} (resp. x_k), „je-li správně

umístění možné"; jestliže x' (resp. x'') nelze správně umístit, budiž $x' > x_{k-1}$ (resp. $x'' < x_k$). Potom je

$$(*) \quad \lim_{\substack{[x', x''] \rightarrow [x_{k-1}, x_k] \\ [x', x''] \in \Omega_k}} M(x', x'') \geq M(x_{k-1}, x_k).$$

Předpokládejme, že $1 < k < n$. (V případě, že $k = 1$ nebo $k = n$ je důkaz obdobný a o něco jednodušší.) Uvažme nejdříve, že z předpokladu $\text{var } (f, g) < +\infty$ plyne, že f je spojitá zprava (resp. zleva) v každém bodě $x \in \langle a, b \rangle$ (resp. $x \in (a, b)$), v němž je g spojitá zprava (resp. zleva). Důkaz je zcela obdobný důkazu příslušného tvrzení ve větě 1,2. Odtud plyne, že limita čitatele $M(x', x'')$ vždy existuje a je rovna $|f(x_k) - f(x_{k-1})|^p$, neboť $|f(x'') - f(x')|^p$ je spojitou funkcí v bodě $[x_{k-1}, x_k]$ vzhledem k uzávěru Ω_k . (Důkaz: Je-li x' „správně umístěno vzhledem k bodu x_{k-1} “, je $g(x')$ spojitá z té strany bodu x_{k-1} , na níž leží první souřadnice bodů z Ω_k , a tedy i $f(x')$ je spojitá z téže strany. Nebylo-li možno x' správně umístit, t. j. je-li funkce g oboustranně nespojitá v bodě x_{k-1} , je podle předpokladů věty f oboustranně spojitá v bodě x_{k-1} . Podobně pro x'' .)

Limita jmenovatele existuje vždy, neboť g je monotonní. Označme tuto limitu γ . Je buď $\gamma = 0$ nebo $\gamma > 0$. V prvním případě tvrdím, že $M(x_{k-1}, x_k) = 0$. (Snadno se dokáže, že v tomto případě je f konstantní v $\langle x_{k-1}, x_k \rangle$.) Kdyby totiž $|f(x_k) - f(x_{k-1})|^p = \lim_{\substack{[x', x''] \rightarrow [x_{k-1}, x_k] \\ [x', x''] \in \Omega_k}} |f(x'') - f(x')|^p \neq 0$, byla by

$\lim M(x', x'') = +\infty$, což je ve sporu s tím, že $\text{var } (f, g) < +\infty$. Nerovnost (*) je tedy v prvním případě jistě splněna.

Ve druhém případě je

$$\lim M(x', x'') = \frac{\lim |f(x'') - f(x')|^p}{\lim |g(x'') - g(x')|^{p-1}} = \frac{|f(x_k) - f(x_{k-1})|^p}{\gamma}.$$

Tvrdím, že $\gamma \leq |g(x_k) - g(x_{k-1})|^{p-1}$. Tato nerovnost jistě platí, znamená-li podmínka

$$(**) \quad [x', x''] \rightarrow [x_{k-1}, x_k], \quad [x', x''] \in \Omega_k$$

totéž jako podmínka $x' \rightarrow x_{k-1} +$, $x'' \rightarrow x_k -$. (Neboť z monotonie g plyne, že $|g(x_k -) - g(x_{k-1} +)| \leq |g(x_k) - g(x_{k-1})|$.) Dále, znamená-li podmínka (**) na př., že $x' \rightarrow x_{k-1} -$, $x'' \rightarrow x_k -$; je g spojitá zleva v bodě x_{k-1} , a tedy

$$\gamma = |g(x_k -) - g(x_{k-1} -)|^{p-1} = |g(x_k -) - g(x_{k-1})|^{p-1} \leq |g(x_k) - g(x_{k-1})|^{p-1}.$$

Podobně je tomu i v ostatních případech. Je tedy i v případě, že $\gamma > 0$, splněna nerovnost (*).

Budiž nyní $\varepsilon' = \frac{1}{n} [H(D_0) - (H - \varepsilon)] > 0$. Existuje číslo $\eta \in \left(0, \frac{1}{2}\alpha\right)$ tak, že platí: Je-li $[x', x''] \in \Omega_k$, $|x' - x_{k-1}| < \eta$, $|x'' - x_k| < \eta$, je $M(x', x'') -$

— $M(x_{k-1}, x_k) > -\varepsilon'$. Budiž s počet všech těch bodů x_k ($k = 1, 2, \dots, n-1$), v nichž je g oboustranně nespojitá. Položme $m = n + s$. Budiž $D = \{a = y_0 < y_1 < \dots < y_r = b\}$, $v(D) < \eta$. Bodu x_0 přiřadíme bod y_0 , bodu x_n bod y_r . Každému bodu x_k ($k = 1, 2, \dots, n-1$) přiřadíme buď jeden nebo dva body dělení D podle tohoto pravidla: Je-li g spojitá v bodě x_k alespoň z jedné strany, přiřadíme bodu x_k bod y_j dělení D tak, aby bylo $|y_j - x_k| < \eta$ a aby bod y_j byl správně umístěn vzhledem k bodu x_k . Je-li g oboustranně nespojitá v bodě x_k , najdeme dva body y_{j_1} a y_{j_2} dělení D tak, aby $x_k - \eta < y_{j_1} < x_k < y_{j_2} < x_k + \eta$.

Je-li pak $0 \leq k_1 < k_2 \leq n$ a jsou-li y' a y'' body přiřazené bodům x_{k_1} a x_{k_2} , je $y' < y''$. Dohromady je všech přiřazených bodů právě $m + 1$. Srovnejme je do rostoucí posloupnosti a vzniklé dělení intervalu $\langle a, b \rangle$ označme $D' = \{a = z_0 < z_1 < \dots < z_m = b\}$.

Z lemmatu za větou 1,4 a z postupu, jímž jsme body přiřazovali, ihned plyne, že

$$H(D) \geq H(D') > H(D_0) - \varepsilon'n = H - \varepsilon,$$

a to pro všechna dělení D , pro něž $v(D) < \eta$. Věta je dokázána.

Poznámka 1,10. Je-li g oboustranně nespojitá v některém bodě $x \in (a, b)$ a f jen jednostranně spojitá v tomto bodě (a spojitá ve všech ostatních bodech $\langle a, b \rangle$), nemusí $\overset{b}{\underset{a}{H}}(f, g)$ existovat, i když je $\overset{b}{\underset{a}{\text{var}}}(f, g) < +\infty$. Příklad: $f(x) = 0$ pro $x \leq 0$, $f(x) = 1$ pro $x > 0$, $g(x) = \text{sgn } x$. Jest $\overset{1}{\underset{-1}{\text{var}}}(f, g) = 1$, $H(D) = 1$ nebo $\frac{1}{2^{p-1}}$ podle toho, je-li bod 0 dělicím bodem D nebo ne (nezávisle na $v(D)$).

Integrál $\overset{1}{\underset{-1}{H}}(f, g)$ tedy neexistuje.

Věta 1,8. *K tomu, aby f měla v $\langle a, b \rangle$ konečnou variaci vzhledem k funkci g , je nutné a stačí, aby existovala neklesající funkce u tak, že*

$$a \leq x_1 < x_2 \leq b \Rightarrow M(x_1, x_2) \leq u(x_2) - u(x_1).$$

Platí pak:

$$\overset{x_2}{\underset{x_1}{\text{var}}}(f, g) \leq u(x_2) - u(x_1).$$

Důkaz. 1. Existuje-li taková funkce u , je pro každé dělení $D = \{a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b\}$

$$H(D) = \sum_{k=1}^n M(x_{k-1}, x_k) \leq \sum_{k=1}^n [u(x_k) - u(x_{k-1})] = u(b) - u(a).$$

Tedy též

$$\overset{b}{\underset{a}{\text{var}}}(f, g) \leq u(b) - u(a).$$

2. Má-li f konečnou variaci vzhledem k g , stačí položit $u(x) = \text{var}_a^x$. Z nerovnosti $\text{var}_a^x + \text{var}_x^b \leq \text{var}_a^b$ plyne ihned:

$$u(x_2) - u(x_1) = \text{var}_a^{x_2} - \text{var}_a^{x_1} \geq \text{var}_{x_1}^{x_2} \geq M(x_1, x_2).$$

2. Převedení Hellingerova integrálu na Lebesgueův

V celé druhé kapitole budeme předpokládat, že funkce g je neklesající v intervalu $P = \langle a, b \rangle$.

Označme $A = g(a)$, $B = g(b)$. Pro každé $y \in \langle A, B \rangle$ definujme množinu $N(y) \subset P$ takto: Je-li $y \in g(P)$, budiž $N(y) = E[g(x) = y]$; není-li $y \in g(P)$, budiž $N(y)$ jednobodová množina, obsahující prvek $\sup_{g(x) < y} x (= \inf_{g(x) > y} x)$.

Budiž f funkce definovaná v intervalu P , pro niž platí: $g(x_1) = g(x_2) \Rightarrow f(x_1) = f(x_2)$. V intervalu $R = \langle A, B \rangle$ lze pak definovat funkci F takto: $F(y) = f(x)$, kde x je libovolný prvek množiny $N(y)$. (Speciálně: pro každé $x \in \langle a, b \rangle$ je $F(g(x)) = f(x)$.)

Za tohoto označení, které podržíme v celé 2. kapitole, platí:

Věta 2.1. *Nechť funkce F je absolutně spojitá v $R = \langle A, B \rangle$. Potom integrál $(p) - \overset{b}{\underset{a}{H}}(f, g)$ existuje právě tehdy, když $F' \in L^p(A, B)$ (t. j. když konverguje Lebesgueův integrál $\int_A^B |F'|^p dy$). Je-li tato podmínka splněna, je*

$$(p) - \overset{b}{\underset{a}{H}}(f, g) = \int_A^B |F'|^p dy.$$

Důkaz. 1. Budiž $F' \in L^p(A, B)$. Protože F je absolutně spojitá, je

$$F(y) = F(A) + \int_A^y F' dy.$$

Je-li $a \leq x_1 < x_2 \leq b$ a položíme-li $y_1 = g(x_1)$, $y_2 = g(x_2)$, je

$$f(x_2) - f(x_1) = F(y_2) - F(y_1) = \int_{y_1}^{y_2} F' dy.$$

Podle Hölderovy nerovnosti odtud plyne, že

$$|f(x_2) - f(x_1)|^p \leq |y_2 - y_1|^{p-1} \cdot \int_{y_1}^{y_2} |F'|^p dy = |g(x_2) - g(x_1)|^{p-1} \cdot \int_{y_1}^{y_2} |F'|^p dy.$$

Položíme-li tedy $u(x) = \int_A^{g(x)} |F'|^p dy$, je u neklesající v $\langle a, b \rangle$, a pro $a \leq x_1 < x_2 \leq b$ platí:

$$M(x_1, x_2) \leq u(x_2) - u(x_1).$$

Podle věty 1,8 z toho plyne, že $\varliminf_a^b (f, g) \leq u(b) - u(a)$. K tomu, abychom dokázali, že též

$$\overset{b}{\underset{a}{H}}(f, g) \leq u(b) - u(a) = \int_A^B |F'|^p dy,$$

stačí podle věty 1,7 dokázat, že f je spojitá v $\langle a, b \rangle$. Budiž $x \in \langle a, b \rangle$, $x < x' < b$. Potom

$$\begin{aligned} \lim_{x' \rightarrow x+} |f(x') - f(x)| &= \lim_{x' \rightarrow x+} |F(g(x')) - F(g(x))| = \\ &= \lim_{x' \rightarrow x+} \left| \int_{g(x)}^{g(x')} F' dy \right| = \left| \int_{g(x)}^{g(x+)} F' dy \right|; \end{aligned}$$

je-li $g(x+) = g(x)$, je ovšem $\int_{g(x)}^{g(x+)} F' dy = 0$; je-li $g(x+) > g(x)$, je F konstantní v intervalu $(g(x), g(x+))$ a tedy opět $\int_{g(x)}^{g(x+)} F' dy = 0$. Je tedy f spojitá zprava v každém bodě $x \in \langle a, b \rangle$. Podobně se dokáže spojitost zleva v každém bodě $x \in (a, b)$.

2. Nechť existuje $(p) - \overset{b}{\underset{a}{H}}(f, g) = H$. Dokážeme, že Lebesgueův integrál $\int_A^B |F'|^p dy$ konverguje a že platí:

$$\int_A^B |F'|^p dy \leq H.$$

Kdyby tomu tak nebylo, existovala by čísla $0 < y_0 < y_1 < \dots < y_n$ tak, že

$$\sum_{k=1}^n y_{k-1} \mu(M_k) - H = \varepsilon > 0,$$

kde $M_k = \underset{y}{E}[y \in (A, B), y_{k-1} < |F'(y)|^p \leq y_k]$ a $\mu(M_k)$ znamená Lebesgueovu míru množiny M_k . Ukážeme, že to vede ke sporu.

Budiž $A \leq \alpha < \beta \leq B$ a nechť v intervalu (α, β) neleží žádný bod z $g(P)$. Je-li $\alpha < y_1 < y_2 < \beta$, je vztah $g(x) < y_1$ ekvivalentní se vztahem $g(x) < y_2$, odkud plyne, že $N(y_1) = N(y_2)$, tedy i $F(y_1) = F(y_2)$. Funkce F je tedy konstantní v (α, β) a ze spojitosti F plyne, že je konstantní i v $\langle \alpha, \beta \rangle$. Derivace funkce F v bodě α zprava je rovna 0; podobně v bodě β .

Vzhledem k tomu, že g je monotonní, existuje ke každému $y \in R - g(P)$ interval tvaru (α, y) nebo (y, β) nemající s $g(P)$ společné body. Alespoň jedna jednostranná derivace funkce F v bodě y je pak rovna 0. Je-li tedy $F'(y) \neq 0$ (speciálně: je-li y v některém M_k), je především $y \in g(P)$, a existují body $v_k \in g(P)$, $w_k \in g(P)$ ($k = 1, 2, 3, \dots$) tak, že $v_k < y < w_k$, $v_k \rightarrow y$, $w_k \rightarrow y$.

Budiž $y \in M_n$. Zvolíme-li w_k tak, jak bylo právě uvedeno, a uvážíme-li, že $|F'(y)|^p > y_{n-1}$, vidíme, že pro všechna dostatečně velká k platí vztah:

$$\left| \frac{F(w_k) - F(y)}{w_k - y} \right|^p > y_{n-1}.$$

Odtud ihned plyne, že systém všech intervalů $\langle \alpha, \beta \rangle$, pro něž $\alpha \in g(P)$, $\beta \in g(P)$ a

$$\left| \frac{F(\beta) - F(\alpha)}{\beta - \alpha} \right|^p > y_{n-1},$$

pokrývá množinu M_n ve smyslu Vitaliově (viz *V. Jarník, Integrální počet II*, str. 172).

Položme $\varepsilon^* = \frac{\varepsilon}{ny_n}$. K tomuto ε^* existuje podle Vitaliovy věty posloupnost intervalů $J_i^n = \langle \alpha_i^n, \beta_i^n \rangle$ ($i = 1, 2, \dots, s_n$) tak, že platí:

$$(a) \mu(M_n) < \mu(M_n \cap \bigcup_{i=1}^{s_n} J_i^n) + \varepsilon^*,$$

$$(b) J_i^n \cap J_k^n = \emptyset \text{ pro } i \neq k,$$

$$(c) \alpha_i^n \in g(P), \beta_i^n \in g(P),$$

$$(d) \left| \frac{F(\beta_i^n) - F(\alpha_i^n)}{\beta_i^n - \alpha_i^n} \right|^p > y_{n-1}.$$

Označme $S_n = \bigcup_{i=1}^{s_n} J_i^n$, $R_{n-1} = (A, B) - S_n$. Množina R_{n-1} se skládá z konečného počtu disjunktních otevřených intervalů, které označíme třeba K_k^{n-1} ($k = 1, 2, \dots, r_{n-1}$). S každým intervalem K_k^{n-1} a s množinou $K_k^{n-1} \cap M_{n-1}$ provedeme totéž jako dříve s intervalem (A, B) a s množinou M_n . Úhrnem tím získáme konečnou posloupnost intervalů J_k^{n-1} ($i = 1, 2, \dots, s_{n-1}$).

Indukcí bychom tak sestrojili:

$$(I) \text{ disjunktní množiny } S_{n-j} = \bigcup_{i=1}^{s_{n-j}} J_i^{n-j} \text{ (} j = 0, 1, \dots, n-1 \text{) a množiny } R_{n-j} = (A, B) - \bigcup_{i=0}^{j-1} S_{n-i} \text{ (} j = 1, 2, \dots, n \text{), při čemž}$$

$$\mu(R_{n-j} \cap M_{n-j}) < \mu(S_{n-j} \cap M_{n-j}) + \varepsilon^*;$$

platí dále:

$$(II) J_i^{n-j} \cap J_k^{n-j} = \emptyset \text{ pro } i \neq k;$$

$$(III) J_i^{n-j} = \langle \alpha_i^{n-j}, \beta_i^{n-j} \rangle, \alpha_i^{n-j} \in g(P), \beta_i^{n-j} \in g(P);$$

$$(IV) \left| \frac{F(\beta_i^{n-j}) - F(\alpha_i^{n-j})}{\beta_i^{n-j} - \alpha_i^{n-j}} \right|^p > y_{n-j-1}.$$

Podle (I) jest

$$\begin{aligned} M_{n-j} &= (M_{n-j} \cap R_{n-j}) \cup M_{n-j} \cap [(A, B) - R_{n-j}] = \\ &= (M_{n-j} \cap R_{n-j}) \cup \bigcup_{i=0}^{j-1} (M_{n-j} \cap S_{n-i}), \end{aligned}$$

tedy

$$\begin{aligned}\mu(M_{n-j}) &= \sum_{i=0}^{j-1} \mu(M_{n-j} \cap S_{n-i}) + \mu(M_{n-j} \cap R_{n-j}) < \\ &< \sum_{i=0}^j \mu(M_{n-j} \cap S_{n-i}) + \varepsilon^*.\end{aligned}$$

Dále:

$$\begin{aligned}\mu(M_{n-j}) \cdot y_{n-j-1} &\leq y_{n-j-1} \sum_{i=1}^j \mu(M_{n-j} \cap S_{n-i}) + \varepsilon^* y_{n-j-1} < \\ &< \sum_{i=0}^j \mu(M_{n-j} \cap S_{n-i}) \cdot y_{n-i-1} + \varepsilon^* y_{n-j-1}\end{aligned}$$

a odtud

$$\begin{aligned}\sum_{k=1}^n \mu(M_k) \cdot y_{k-1} &= \sum_{j=0}^{n-1} \mu(M_{n-j}) \cdot y_{n-j-1} < \sum_{j=0}^{n-1} \sum_{i=0}^j y_{n-i-1} \cdot \mu(M_{n-j} \cap S_{n-i}) + \varepsilon = \\ &= \sum_{i=0}^{n-1} y_{n-i-1} \mu(\mathbf{U}_{j=i}^{n-1} [M_{n-j} \cap S_{n-i}]) + \varepsilon = \\ &= \sum_{i=0}^{n-1} y_{n-i-1} \mu(S_{n-i} \cap \mathbf{U}_{j=i}^{n-1} M_{n-j}) + \varepsilon \leq \\ &\leq \sum_{i=0}^{n-1} y_{n-i-1} \mu(S_{n-i}) + \varepsilon = \sum_{i=0}^{n-1} y_{n-i-1} \sum_{k=1}^{s_{n-i}} \mu(J_k^{n-i}) + \varepsilon.\end{aligned}$$

Celkem tedy

$$(*) \quad \sum_{k=1}^n \mu(M_k) y_{k-1} < \sum_{i=0}^{n-1} y_{n-i-1} \sum_{k=1}^{s_{n-i}} \mu(J_k^{n-i}) + \varepsilon.$$

Budiž $D = \{A = z_0 < z_1 < \dots < z_r = B\}$ ono dělení intervalu $\langle A, B \rangle$, jehož dělicí body jsou všechna čísla $\alpha_i^{n-j}, \beta_i^{n-j}$ ($j = 0, \dots, n-1$; $i = 1, \dots, s_{n-j}$). Vyšetřujeme součet

$$(**) \quad \sigma(D) = \sum_{k=1}^r \frac{|F(z_k) - F(z_{k-1})|^p}{|z_k - z_{k-1}|^{p-1}}.$$

Intervaly $\langle z_{2k-1}, z_{2k} \rangle$ jsou právě všechny intervaly J_i^{n-j} ; r je liché. Je-li $\langle z_{2k-1}, z_{2k} \rangle = J_i^{n-j}$, je podle (IV)

$$(***) \quad \frac{|F(z_{2k}) - F(z_{2k-1})|^p}{|z_{2k} - z_{2k-1}|^{p-1}} > y_{n-j-1} \cdot (z_{2k} - z_{2k-1}) = y_{n-j-1} \cdot \mu(J_i^{n-j}).$$

Sečteme-li v (***) napřed při pevném j pro $i = 1, 2, \dots, s_{n-j}$ a pak výsledky pro všechna j , dostaneme podle (*):

$$\sigma(D) \geq \sum_{0 < z_k < r} \frac{|F(z_{2k}) - F(z_{2k-1})|^p}{|z_{2k} - z_{2k-1}|^{p-1}} > \sum_{k=1}^n \mu(M_k) y_{k-1} - \varepsilon = H.$$

Zvolme body $a = x_0 < x_1 < \dots < x_r = b$ tak, že $z_k = g(x_k)$ (to lze podle (III)). Potom

$$\sum_{k=1}^r M(x_{k-1}, x_k) = \sum_{k=1}^r \frac{|F(z_k) - F(z_{k-1})|^p}{|z_k - z_{k-1}|^{p-1}} > H,$$

což je spor. Tím je věta 2,1 úplně dokázána.

Dokážeme nyní ještě dvě postačující podmínky absolutní spojitosti funkce F :

Věta 2.2. *Budiž g spojitá (a neklesající) v $\langle a, b \rangle$; necht existuje $\overset{b}{\underset{a}{H}}(f, g)$. Potom je funkce F absolutně spojitá.*

Důkaz. Nechť

$$A \leq y_1 < y_2 \leq \dots \leq y_{2n-1} < y_{2n} \leq B$$

a necht

$$a \leq x_1 < x_2 \leq \dots \leq x_{2n-1} < x_{2n} \leq b$$

jsou libovolné body, pro něž $y_k = g(x_k)$. Potom je

$$\begin{aligned} |F(y_{2k}) - F(y_{2k-1})| &= |f(x_{2k}) - f(x_{2k-1})| \leq \\ &\leq |h(x_{2k}) - h(x_{2k-1})|^{\frac{1}{p}} \cdot |g(x_{2k}) - g(x_{2k-1})|^{\frac{p-1}{p}} \end{aligned}$$

a podle Hölderovy nerovnosti

$$\begin{aligned} \sum_{k=1}^n |F(y_{2k}) - F(y_{2k-1})| &\leq \\ &\leq \left[\sum_{k=1}^n |h(x_{2k}) - h(x_{2k-1})|^{\frac{1}{p}} \right] \cdot \left[\sum_{k=1}^n |g(x_{2k}) - g(x_{2k-1})|^{\frac{p-1}{p}} \right] \leq \\ &\leq \left(\overset{b}{\underset{a}{H}} \right)^{\frac{1}{p}} \cdot \left[\sum_{k=1}^n (y_{2k} - y_{2k-1}) \right]^{\frac{p-1}{p}}, \end{aligned}$$

odkud plyne absolutní spojitost funkce F .

Věta 2.3. *Je-li g rostoucí funkce, pro niž $g'(x) \geq c > 0$ skoro všude v $\langle a, b \rangle$, a splňuje-li f Lipschitzovu podmínku, splňuje také F Lipschitzovu podmínku.*

Důkaz. Budiž $A \leq y_1 < y_2 \leq B$. Budiž $x_1 \in N(y_1)$, $x_2 \in N(y_2)$. Je buď $x_1 = x_2$, tedy též $F(y_1) = F(y_2)$, nebo $x_1 < x_2$, a máme:

$$|F(y_2) - F(y_1)| = |f(x_2) - f(x_1)| \leq K|x_2 - x_1| \leq \frac{K}{c} \int_{x_1}^{x_2} g'(x) dx,$$

kde K je vhodná konstanta. Dále uijeme známého vztahu (který platí pro neklesající g a $x_1 < x_2$)

$$\int_{x_1}^{x_2} g'(x) dx \leq g(x_2 -) - g(x_1 +).$$

Uvážíme-li ještě, že

$$g(x_2 -) - g(x_1 +) \leq y_2 - y_1,$$

dostáváme hledanou nerovnost

$$|F(y_2) - F(y_1)| \leq \frac{K}{c} |y_2 - y_1|.$$